

Assassinen en un atemptat l'ex primera ministra pakistanesa.

Internacional | 27-12-2007 | 11:13

L'exprimera ministra pakistanesa i candidata de l'oposició, Benazir Bhutto, ha resultat morta arrel dels trets al cap i al coll que un suïcida li ha disparat. Aquest fet s'ha produït al temps que es registrava una explosió en la ciutat de Rawalpindi, al sud d'Islamabad, on acabava de participar en un míting, segons ha informat a Associated Press un assessor de la seva formació, el Partit Popular de Pakistan (PPP). Vint persones haurien mort, en l'explosió.

En els darrers mesos, la destacada política havia acusat els serveis secrets de l'Estat de tractar d'assassinar-la o al menys de no protegir-la prou, després d'escapar en vida d'un altre atemptat, el passat mes d'octubre. El president del país, el dictador militar Pervez Musharraf, ha decretat tres dies de dol davant del que ha qualificat com a "gran tragèdia nacional". El país viu un triple conflicte entre el radicalisme islàmic -es creu que Bin Laden s'hi amaga-, la dictadura militar -recolzada pels EUA- i les ànsies d'apertura que representava, juntament amb diversos partits, la ja desapareguda Benazir Bhutto.

Benazir Bhutto

Benazir Bhutto va néixer el juny de 1953 en una família acomodada. El seu pare, Zulfikar Ali Bhutto, va ser el fundador del PPP, el Partit del Poble del Pakistan, i va arribar a ser president i primer ministre durant la dècada dels anys setanta. De fet, part del carisma polític de Benazir residia en el respecte que els pakistanesos tenien pel seu pare.

Benazir Bhutto va estudiar a l'estranger, a Harvard (als Estats Units) i a Oxford (a Anglaterra). Poc després de tornar al seu país el 1977, el seu pare va ser derrocat per un cop militar i executat el setembre de 1979. Benazir, amb 26 anys, va assumir el lideratge del PPP i va viure la repressió del dictador Mohamed Zia ul-Haq. En total, va estar 6 anys a la presó o en detenció temporal. Finalment, l'abril del 1984 es va exiliar a Londres.

El 1985, aprofitant l'aixecament de la llei marcial, va tornar al Pakistan. Dos anys més tard, el 1987, amb motiu del desè aniversari del derrocament del seu pare, torna ser detinguda, però aquesta vegada la mobilització popular i la força del seu partit aconseguixen que Zia ul-Haq

accepti convocar eleccions democràtiques. Tot i això, no és fins després de la mort del dictador, l'agost del 1988 en un accident aeri mai aclarit, que les eleccions són possibles.

El 2 desembre del 1988, després de la victòria del seu partit, de tendència socialdemòcrata, va ser elegida primera ministra del Pakistan, la primera dona cap de govern elegida democràticament en un país musulmà. Va estar dos anys al càrrec ja que el 1990 va haver de deixar-lo sota acusacions de corrupció. Va tornar a ser primera ministra el 1993 després que el seu successor, Nawaz Sharif, va ser forçat a dimitir per una disputa amb el president. Bhutto tampoc va durar gaire davant el govern, ja que el 1996 Sharif va tornar al poder.

El 1999, Benazir i el seu marit van ser sentenciats a 5 anys de presó i a una multa de més de 8 milions de dòlars per un cas de corrupció. La sentència, després, va ser anul·lada, però la família Benazir ja havia decidit sortir del país.

El 2006 va decidir aliar-se amb el seu antic rival Sharif per forçar una sortida del poder de Pervez Musharraf, i l'octubre passat va tornar al país enmig d'un bany de multituds. Quan la seva caravana passejava per Karachi un suïcida va atemptar contra ella aprofitant la foscor d'uns carrers de la ciutat. Bhutto en va sortir il·lesa, però 139 dels seus seguidors van perdre la vida.

Bhutto era partidària de tancar les ferides endèmiques de la societat pakistanesa, reduir la discriminació entre homes i dones, i llançar un programa de reformes i educació. Pervez Musharraf va decidir decretar l'estat d'emergència poc després de l'atemptat contra Bhutto. La imatge de Bhutto darrere el filat espinós, sota arrest domiciliari el mes de novembre, va fer la volta el món.

Fuente: AGÈNCIES

Autor: AGÈNCIES